

31992L0053

10.8.1992

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

L 225/1

DIREKTIVA SVETA št. 92/53/EGS**z dne 18. junija 1992****o spremembah Direktive 70/156/EGS o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi s homologacijo motornih in priklopnih vozil**

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti, zlasti člena 100a,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

v sodelovanju z Evropskim parlamentom ⁽²⁾,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽³⁾,

ker je pomembno sprejeti ukrepe, ki bodo do 31. decembra 1992 omogočili postopno vzpostavljanje notranjega trga, pri čemer bo notranji trg obsegal območje brez notranjih meja, na katerem bo zagotovljen prost pretok blaga, oseb, storitev in kapitala;

ker je Direktiva 70/156/EGS ⁽⁴⁾ določila postopek homologacije v Skupnosti za vozila, sestavne dele in samostojne tehnične enote, izdelane skladno s tehničnimi zahtevami, določenimi v posamičnih direktivah, kot tudi popoln seznam sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, na katere se te direktive nanašajo;

ker je zaradi vzpostavitve in delovanja notranjega trga Skupnosti primerno obstoječe sisteme homologacije v državah članicah nadomestiti s postopkom homologacije v Skupnosti;

ker je nujno treba upravne določbe tega homologacijskega postopka natančneje in izčrpnjeje opredeliti, da bi lahko naj-

učinkoviteje dosegle svoj cilj; ker to, med drugim, pomeni, da se homologacija celotnega vozila na željo proizvajalca opravi s sestavljanjem homologacij sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot vozila oziroma za vozilo, izdelano v več stopnjah z različnimi proizvajalci, s sestavljanjem homologacij za različne stopnje izdelave;

ker lahko vozilo, ki izpolnjuje zahteve te direktive, kljub temu zaradi nekaterih svojih značilnosti pomeni možno tveganje za varnost na cesti; ker je zato primerno dovoliti državam članicam, da zavrnejo homologacijo takega tipa vozila in tudi, da prepovedo prodajo in uporabo oziroma zavrnejo registracijo takih vozil; za zadnji primer so določeni ustrezni pogoji;

ker zavezujoča narava postopka homologacije v Skupnosti zahteva dovolitev izjem in določitev alternativnih postopkov za vozila, izdelana za posebne namene ali izdelana v majhnih serijah, ali za vozila, pri katerih so uporabljene nove tehnologije, ki jih določbe posamičnih direktiv še ne obravnavajo;

ker je zaradi lažjega dostopa na trge držav izven Skupnosti primerno, da se pod določenimi pogoji dovoli podelitev homologacij sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot na podlagi enakovrednih mednarodnih predpisov ali predpisov tretjih držav; pri čemer se enakovrednost predpisov ugotavlja z uporabo ustreznih določb Pogodbe o ustanovitvi;

⁽¹⁾ UL C 301, 21.11.1991, str. 1.

⁽²⁾ UL C 67, 16.3.1992, str. 44, in UL 176, 13.7.1992.

⁽³⁾ UL C 79, 30.3.1992, str. 4.

⁽⁴⁾ UL L 42, 23.2.1970, str. 1. Nazadnje spremenjen z Direktivo 87/403/EGS (UL L 220, 8.8.1987, str. 44).

ker je zaradi zagotovitve potrebne preglednosti homologacijskih postopkov Skupnosti treba sprejeti določbe, po katerih države članice obveščajo druge države članice in Komisijo o svojih homologacijskih organih in tehničnih službah, kot tudi določbe o kakovostnih kriterijih, ki jih morajo tehnične službe izpolnjevati;

ker so priloge k tej direktivi popolne samo za vozila kategorije M1, direktiva velja samo za homologacije teh vozil; ker se do dopolnitve prilog z določbami za vozila vseh drugih kategorij priporoča, da je državam članicam dovoljeno uporabljati nacionalne homologacijske sisteme za te kategorije vozil v skladu s členom 10 Direktive 70/156/EGS;

ker je zaradi ustreznega prehoda s sedanjega neobveznega režima zahtev Skupnosti na obvezni postopek homologacije, določen s to direktivo, tako na tehničnem kot na upravnem področju, primerno proizvajalcem omogočiti izbiro med uporabo postopka iz te direktive in postopka, določenega v členu 10 Direktive 70/156/EGS, za čas treh let; pri čemer homologacije, opravljene po drugem postopku, veljajo do 31. decembra 1997;

ker zgoraj omenjene prehodne določbe ne dajejo državam članicam pravice, da ne upoštevajo določb posamičnih direktiv, ki temeljijo na popolni uskladitvi,

SPREJEL TO DIREKTIVO:

Člen 1

Direktiva 70/156/EGS se spremeni, kakor sledi:

1. Členi 1 do 16 se nadomestijo z naslednjimi členi:

„Člen 1

Področje uporabe

Ta direktiva se uporablja za homologacije tipov motornih in priklopnih vozil, izdelanih v eni ali več stopnjah, ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za uporabo na takih vozilih.

Ne uporablja se za:

- homologacije posameznih vozil, razen če država članica, ki podeljuje tako homologacijo, upošteva veljavno homologacijo sistema vozila, sestavnega dela, samostojne tehnične enote ali nedodelanega vozila, podeljeno po tej direktivi, namesto ustreznih nacionalnih zahtev,

- ‚štiricikle‘, v smislu člena 1(3) Direktive Sveta 92/61/EGS o homologaciji dvo- ali trikolesnih motornih vozil (*).

(*) UL 225, 10.8.1992, str. 72.

Člen 2

Opredelitve

V tej direktivi:

- izraz ‚homologacija‘ pomeni postopek, po katerem država članica potrdi, da tip vozila, sistema, sestavnega dela ali samostojne tehnične enote izpolnjuje ustrezne tehnične zahteve te direktive ali posamične direktive s seznama, navedenega v Prilogi IV ali XI,
- izraz ‚večstopenjska homologacija‘ pomeni postopek, po katerem ena ali več držav članic potrdi, da, odvisno od stanja dodelave, tip nedodelanega ali dodelanega vozila izpolnjuje ustrezne tehnične zahteve te direktive,
- izraz ‚vozilo‘ pomeni vsako motorno vozilo, namenjeno uporabi na cesti, dokončano, dodelano ali nedodelano, z vsaj štirimi kolesi in največjo konstrukcijsko določeno hitrostjo, večjo od 25 km/h, ter njegova priklopna vozila, razen tirnih vozil ter kmetijskih in gozdarskih traktorjev ter mobilnih strojev,
- izraz ‚osnovno vozilo‘ pomeni vsako nedodelano vozilo, katerega identifikacijska številka se ohrani med zaporednimi stopnjami večstopenjskega homologacijskega postopka,
- izraz ‚nedodelano vozilo‘ pomeni vozilo, ki potrebuje dodelavo v vsaj eni nadaljnji stopnji, da bi izpolnilo vse ustrezne zahteve te direktive,
- izraz ‚dodelano vozilo‘ pomeni vozilo ob koncu postopka večstopenjske homologacije, ki izpolnjuje vse ustrezne zahteve te direktive,
- izraz ‚tip vozila‘ označuje vozila določene kategorije, ki se ne razlikujejo vsaj v bistvenih pogledih, navedenih v Prilogi II.B. Tip vozila lahko vsebuje variante in izvedenke (glej Prilogo II.B),
- izraz ‚sistem‘ pomeni katerikoli sistem v vozilu, kot na primer zavore, opremo za uravnavanje emisije, notranjo opremo itd., za katerega veljajo zahteve ustrezne posamične direktive,
- izraz ‚sestavni del‘ pomeni napravo, kot na primer svetilko, za katero veljajo zahteve ustrezne posamične direktive, ki naj bi postala del vozila in ki je lahko homologirana neodvisno od vozila, kadar posamična direktiva to možnost izrecno določa,

- izraz ‚samostojna tehnična enota‘ pomeni napravo, kot na primer zadnji odbijač, za katero veljajo zahteve ustrezne posamične direktive, ki naj bi postala del vozila in ki je lahko homologirana ločeno, toda samo v povezavi z določenimi deli vozila, kadar posamična direktiva to možnost izrecno določa,
- izraz ‚proizvajalec‘ pomeni fizično ali pravno osebo, ki je homologacijskemu organu odgovorna za vse vidike postopka homologacije in za skladnost proizvodnje. Ta fizična ali pravna oseba ni nujno neposredno vključena v vse stopnje gradnje vozila, sistema, sestavnega dela ali samostojne tehnične enote, ki je predmet homologacijskega postopka,
- izraz ‚homologacijski organ‘ pomeni pristojni organ države članice, odgovoren za vse vidike homologacije vozila, sistema, sestavnega dela ali samostojne tehnične enote, za izdajanje in (po potrebi) preklic certifikatov o homologaciji tipa, za delovanje kot kontaktna točka s homologacijskimi organi drugih držav članic in za preverjanje skladnosti proizvodnih postopkov proizvajalca,
- izraz ‚tehnična služba‘ pomeni organizacijo ali organ, določen kot preskuševalni laboratorij za izvajanje preskusov ali kontrol v imenu homologacijskega organa države članice. To delo lahko opravlja homologacijski organ tudi sam,
- izraz ‚opisni list‘ pomeni dokument, določen v Prilogi I ali III k tej direktivi ali v ustrezni prilogi k posamični direktivi, v katerem so predpisani podatki, ki jih mora navesti vlagatelj,
- izraz ‚opisna mapa‘ pomeni celoten sklop podatkov, risb, fotografij itd., ki jih tehnični službi ali homologacijskemu organu predloži vlagatelj, kot je to predpisano v opisnem listu,
- izraz ‚opisna dokumentacija‘ pomeni opisno mapo z dodanimi rezultati preskusov ali drugimi dokumenti, ki jih je tehnična služba ali homologacijski organ dodal opisni mapi pri opravljanju svojega dela,
- izraz ‚seznam opisne dokumentacije‘ pomeni dokument, v katerem je naštetna vsebina opisne dokumentacije z ustrežno oštevilčenimi ali tako označenimi stranmi, da je mogoča enoznačna identifikacija posameznih strani.

Člen 3

Vloga za homologacijo

1. Vlogo za homologacijo vozila mora proizvajalec vložiti pri homologacijskem organu države članice. Vlogi mo-

rajo biti priloženi opisna mapa s podatki, ki so zahtevani v Prilogi III, in certifikati o homologaciji za vsako od ustreznih posamičnih direktiv, kot je to zahtevano v Prilogi IV ali XI; poleg tega mora biti homologacijskemu organu na voljo opisna dokumentacija za vsako posamično direktivo v času, dokler homologacija ni podeljena ali zavrnjena.

2. Kot odstopanje od odstavka 1 morajo v primeru, ko ni na voljo certifikata o homologaciji za katero od ustreznih posamičnih direktiv, vlogi priloženi dokumenti vsebovati opisno mapo z ustreznimi podatki, ki so v Prilogi I zahtevani glede na posamične direktive, navedene v Prilogi IV ali XI, oziroma kjer to pride v poštev, v Delu II Priloge III.

3. Pri večstopenjski homologaciji morajo priloženi podatki vsebovati:

- na prvi stopnji: tiste dele opisne mape in certifikate o homologaciji, potrebne za dodelano vozilo, ki so pomembni za stopnjo izdelave osnovnega vozila,

- na drugi in naslednjih stopnjah: tiste dele opisne mape in certifikate o homologaciji, ki so pomembni za trenutno stopnjo dodelave, in kopijo certifikata o homologaciji nedodelanega vozila, izdanega za prejšnjo stopnjo dodelave. Dodatno mora proizvajalec podrobno navesti, kaj vse je na nedodelanem vozilu spremenil ali dodal.

4. Vlogo za homologacijo sistema, sestavnega dela ali samostojne tehnične enote mora proizvajalec vložiti pri homologacijskem organu države članice. Vlogi mora biti priložena opisna mapa, katere vsebina je navedena v opisnem listu v ustrezni posamični direktivi.

5. Vloge za homologacijo določenega vozila, sistema, sestavnega dela ali samostojne tehnične enote ni mogoče vložiti v več kot eni državi članici. Za vsak tip, ki ga je treba homologirati, je treba vložiti ločeno vlogo.

Člen 4

Homologacijski postopek

1. Država članica podeli:

(a) homologacijo vozila:

- tipom vozil, ki so skladni s podatki v opisni mapi in izpolnjujejo tehnične zahteve vseh ustreznih posamičnih direktiv, kot je to predpisano v Prilogi IV;

- tipom vozil za posebne namene, navedenim v Prilogi XI, ki so skladni s podatki v opisni mapi in izpolnjujejo tehnične zahteve vseh ustreznih posamičnih direktiv, kot je to navedeno v ustreznem stolpcu v Prilogi XI.

Postopek se opravi na podlagi posameznih postopkov, opisanih v Prilogi V;

- (b) večstopenjsko homologacijo tipom osnovnih, nedodelanih ali dodelanih vozil, ki so skladni s podatki v opisni mapi in izpolnjujejo tehnične zahteve vseh ustreznih posamičnih direktiv, kot je to predpisano v Prilogi IV ali XI, upoštevajoč stopnjo dodelave tipa vozila.

Postopek se opravi na podlagi posameznih postopkov, opisanih v Prilogi XIV;

- (c) homologacijo sistema tipom vozil, ki so skladni s podatki v opisni mapi in izpolnjujejo tehnične zahteve ustrezne posamične direktive;
- (d) če ustreznost posamične direktive to možnost izrecno določa, tudi homologacijo sestavnega dela ali posamične tehnične enote vsem tipom sestavnih delov ali samostojnih tehničnih enot, ki so skladni s podatki v opisni mapi in izpolnjujejo tehnične zahteve ustrezne posamične direktive.

2. Kadar država članica ugotovi, da je vozilo, sistem, sestavni del ali samostojna tehnična enota skladen z določbami odstavka 1, a kljub temu predstavlja resno tveganje za varnost na cesti, lahko zavrne podelitev homologacije tipa. O tem mora nemudoma obvestiti druge države članice in Komisijo ter pri tem navesti razloge za svojo odločitev.

3. Država članica izpolni vse ustrezne dele certifikata o homologaciji (vzorci so prikazani v Prilogi VI k tej direktivi in v eni od prilog k vsaki od posamičnih direktiv) za vsak tip vozila, sistem, sestavni del ali samostojno tehnično enoto, ki mu podeli homologacijo, poleg tega pa izpolni tudi ustrezne dele priloge z rezultati preskusov, ki je del certifikata o homologaciji vozila (vzorec je prikazan v Prilogi VIII), ter dopolni oziroma preveri seznam opisne dokumentacije. Certifikat o homologaciji se oštevilči po metodi, opisani v Prilogi VII. Izpolnjen certifikat in njegove priloge se dostavijo vlagatelju.

4. Kadar sestavni del ali samostojna tehnična enota, ki jo je treba homologirati, opravlja svojo funkcijo ali ima določeno lastnost le v povezavi z drugimi deli vozila in je zato skladnost z eno ali več zahtevami mogoče preverjati le takrat, ko sestavni del ali samostojna tehnična enota, ki jo

je treba homologirati, deluje v povezavi z drugimi deli vozila, lahko realnimi ali simuliranimi, je treba obseg homologacije sestavnega dela ali samostojne tehnične enote ustrezno omejiti. Certifikat o homologaciji sestavnega dela ali samostojne tehnične enote v takem primeru vključuje omejitve pri uporabi in pogoje za pravilno vgradnjo. Upoštevanje teh omejitev in pogojev se preverja ob homologaciji tipa vozila.

5. Homologacijski organ vsake države članice v enem mesecu pošlje homologacijskim organom drugih držav članic kopijo certifikata o homologaciji vozila (skupaj s prilogami) za vsak tip vozila, za katerega je bila homologacija podeljena, zavrnjena ali preklicana.

6. Homologacijski organ vsake države članice mesečno pošilja homologacijskim organom držav članic seznam (s podatki iz Priloge XIII) sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, katerim je v preteklem mesecu dodelil, zavrnil ali preklical homologacijo; poleg tega ob prejemu prošnje homologacijskega organa druge države članice nemudoma pošlje kopijo certifikata o homologaciji sistema, sestavnega dela ali samostojne tehnične enote in/ali opisne dokumentacije za vsak tip sistema, sestavnega dela ali samostojne tehnične enote, za katerega je bila homologacija podeljena, zavrnjena ali preklicana.

Člen 5

Spremembe homologacije

1. Država članica, ki je podelila homologacijo, mora sprejeti ukrepe, s katerimi zagotovi, da bo obveščena o vseh spremembah podatkov v opisni dokumentaciji.

2. Vlogo za spremembo ali razširitev homologacije je mogoče vložiti le pri državi članici, ki je podelila homologacijo.

3. Kadar se spremenijo podatki v opisni dokumentaciji homologiranega sistema, sestavnega dela ali posamične tehnične enote, mora homologacijski organ zadevne države članice:

- izdati ustrezno popravljene strani opisne dokumentacije tako, da na vsaki popravljene strani jasno označi naravo spremembe in datum popravljene izdaje. Ob izdaji popravljenih strani je vedno treba popraviti tudi kazalo opisne dokumentacije (ki je priloženo certifikatu o homologaciji), tako da so navedeni zadnji datumi popravljenih strani,

— izdati popravljen certifikat o homologaciji (označen s številko razširitve), če je spremenjen katerikoli podatek v njem (razen v prilogah) ali če so se od datuma izdaje potrdila spremenile zahteve direktive. Na popravljenem certifikatu morata biti jasno označena razlog popravka in datum ponovne izdaje.

Če homologacijski organ zadevne države članice meni, da so za dodatek k opisni dokumentaciji potrebni novi preskusi ali preverjanja, mora o tem obvestiti proizvajalca, zgoraj omenjene dokumente pa izdati šele po izvedbi novih uspešnih preskusov ali preverjanj.

4. Kadar se spremenijo podatki v opisni dokumentaciji homologiranega tipa vozila, mora homologacijski organ zadevne države članice:

— izdati ustrezno popravljene strani opisne dokumentacije tako, da na vsaki popravljeni strani jasno označi naravo spremembe in datum popravljene izdaje. Ob izdaji popravljenih strani je vedno treba popraviti tudi seznam opisne dokumentacije (ki je priložen certifikatu o homologaciji), tako da so navedeni zadnji datumi popravljenih strani,

— izdati popravljen certifikat o homologaciji (označen s številko razširitve), če so potrebni dodatni pregledi vozila, če je spremenjen katerikoli podatek v certifikatu o homologaciji (razen v prilogah) ali če so se spremenile zahteve katerekoli posamične direktive glede na datum, od katerega se lahko prepove začetek uporabe vozila, in to od datuma izdaje certifikata o homologaciji vozila. Na popravljenem certifikatu morata biti jasno označena razlog razširitve in datum ponovne izdaje.

Če homologacijski organ zadevne države članice meni, da so zaradi spremenjenih podatkov v opisni dokumentaciji potrebni novi pregledi vozila, mora o tem obvestiti proizvajalca, zgoraj omenjene dokumente pa izdati šele po izvedbi novih uspešnih pregledov. Vse popravljene dokumente v enem mesecu pošlje vsem drugim homologacijskim organom.

5. Če homologacija vozila ni več veljavna, ker je prenehala veljati ena ali več homologacij na podlagi posamičnih direktiv, ki so sestavni del opisne dokumentacije, homologacijski organ države članice, ki je podelila homologacijo, v enem mesecu o tem obvesti homologacijske organe drugih držav članic skupaj s podatkom o datumu prenehanja veljavnosti ali o identifikacijski številki vozila, ki je bilo zadnje izdelano skladno s starim certifikatom o homologaciji.

Člen 6

Potrdilo o skladnosti

1. Proizvajalec kot imetnik homologacije vozila izda potrdilo o skladnosti (vzorci so prikazani v Prilogi IX), ki mora spremljati vsako vozilo, tudi nedodelano, izdelano skladno s homologiranim tipom vozila. Za nedodelano ali dodelano vozilo proizvajalec na drugi strani potrdila o skladnosti izpolni samo tiste podatke, ki so bili dodani ali spremenjeni na trenutni homologacijski stopnji, in temu potrdilu priloži vsa morebitna potrdila o skladnosti, izdana na prejšnjih stopnjah.

2. Zaradi obdavčenja in registracije vozil lahko države članice, potem ko tri mesece vnaprej obvestijo Komisijo in druge države članice, zahtevajo, da se podatki, ki niso omenjeni v Prilogi IX, dodajo potrdilu, če so ti podatki izrecno navedeni v opisni dokumentaciji oziroma jih je mogoče iz nje preprosto izračunati.

Države članice lahko poleg tega zahtevajo, da se potrdilo o skladnosti iz Priloge IX izpolni tako, da so poudarjeni podatki, ki so potrebni in zadostni za nacionalne organe, pristojne za obdavčenje in registracijo.

3. Proizvajalec kot imetnik homologacije za sestavni del ali samostojno tehnično enoto mora vsak sestavni del ali enoto, proizvedeno skladno s homologiranim tipom, označiti z tovarniškim imenom ali znamko ter oznako tipa in/ali homologacijskim znakom ali številko, če posamična direktiva to zahteva. V zadnjem primeru proizvajalca ni treba označiti izdelka z imenom firme ali tovarniškim znakom ter oznako tipa.

4. Proizvajalec kot imetnik homologacije sestavnega dela ali samostojne tehnične enote, ki po določbah člena 4(4) vključuje omejitve o uporabi, dostavi skupaj z vsakim izdelanim sestavnim delom ali enoto podatke o teh omejitvah in navede pogoje za vgradnjo sestavnega dela ali enote.

Člen 7

Registracija in začetek uporabe vozila

1. Vsaka država članica registrira ter dovoli prodajo in začetek uporabe novih vozil glede na njihovo konstrukcijo in delovanje izključno samo, kadar jih spremlja veljavno potrdilo o skladnosti. Prodajo nedodelanih vozil lahko države članice dovolijo, lahko pa zavrnejo njihovo trajno registracijo in začetek uporabe, dokler niso dodelana.

2. Države članice dovolijo prodajo ali začetek uporabe sestavnih delov ali samostojnih tehničnih enot izključno samo, kadar so skladni z zahtevami ustrezne posamične direktive in zahtevami, navedenimi v členu 6(3), pri čemer to ne velja za sestavne dele in samostojne tehnične enote, namenjene uporabi na vozilih, ki so popolnoma ali deloma izvzeta iz te direktive oziroma ta direktiva zanje ne velja.

3. Če država članica meni, da so vozila, sestavni deli ali samostojne tehnične enote določenega tipa, kljub temu da jih spremlja veljavno potrdilo o skladnosti oziroma so pravilno označeni, nevarni za prometno varnost, lahko za največ šest mesecev zavrne registracijo takih vozil ali prepove prodajo ali začetek uporabe takih vozil, sestavnih delov ali samostojnih tehničnih enot na svojem ozemlju. O tem nemudoma obvesti Komisijo in druge države članice ter pri tem navede razlog za svojo odločitev. Če se država članica, ki je podelila homologacijo, ne strinja z ugotovljeno nevarnostjo za prometno varnost, morata državi članici skušati rešiti spor. O tem obveščata Komisijo, ki po potrebi organizira posvetovanja za rešitev spora.

Člen 8

Izjeme in alternativni postopki

1. Zahteve člena 7(1) ne veljajo za:

— vozila, namenjena uporabi v vojaških enotah, civilni zaščiti, gasilskih enotah in enotah za ohranjanje javnega reda in miru,

— vozila, homologirana po odstavku 2.

2. Na prošnjo proizvajalca lahko države članice od ene ali več določb ene ali več posamičnih direktiv oprostijo:

(a) vozila, izdelana v majhnih serijah

V tem primeru število vozil takega tipa, registriranih, prodanih ali vključenih v uporabo na leto v določeni državi članici, ne sme presežati števila enot, navedenega v Prilogi XII. Vsako leto države članice pošljejo Komisiji seznam takih homologacij. Država članica, ki podeli tako homologacijo, pošlje homologacijskim organom držav članic, ki jih določi proizvajalec, kopijo certifikata o homologaciji in prilog, pri tem pa navede naravo izjem. V treh mesecih te države članice odločijo, ali

sprejmejo homologacijo za vozila, ki bodo registrirana na njenem ozemlju, in za kolikšno število enot. Za homologacije, podeljene po tej točki (a), veljajo zahteve člena 3, 4, 5, 6, 10 in 11 samo v primeru, da jih homologacijski organ šteje za pomembne. Če je izjema po tej točki dovoljena, lahko država članica zahteva izpolnitev ustrezne alternativne zahteve;

(b) vozila zaključka serije

1. V okviru količinskih omejitev iz Dela B Priloge XII lahko države članice v omejenem obdobju registrirajo in dovolijo prodajo ter začetek uporabe novih vozil, skladnih tipu vozila, katerega homologacija po členu 5(5) ni več veljavna.

Ta določba velja samo za vozila, ki:

— so bila na ozemlju Evropske skupnosti in

— jih je spremljalo veljavno potrdilo o skladnosti, ki je bilo izdano,

ko je homologacija zadevnega tipa vozila še veljala, a niso bila registrirana ali dana v uporabo do poteka veljavnosti homologacije.

Ta možnost je omejena na obdobje 12 mesecev za dokončana vozila in na 18 mesecev za vozila, dodelana po datumu prenehanja veljavnosti homologacije tipa.

2. Da se lahko odstavek 1 uporabi za enega ali več tipov vozil iste kategorije, mora proizvajalec pri pristojnem organu države članice, ki je homologirala ustrezne tipe vozil, vložiti prošnjo, preden posamične direktive ali njihova dopolnila začnejo veljati.

V prošnji morajo biti navedeni tehnični in/ali gospodarski razlogi, na katerih temelji.

Če država članica prošnji ugodí, mora v enem mesecu pristojnim organom drugih držav članic sporočiti podatke o izjemah, dovoljenih proizvajalcu, in razloge zanje skupaj z informacijami iz člena 5(5).

Država članica, na katere ozemlju bodo taka vozila dana v uporabo, mora zagotoviti, da proizvajalec upošteva določbe Dela B Priloge XII.

Države članice vsako leto pošljejo Komisiji seznam dovoljenih izjem in razlogov zanje.

(c) vozila, sestavne dele ali samostojne tehnične enote, v katerih so vgrajene tehnologije ali tehnične rešitve, ki zaradi svoje narave ne morejo biti skladne z eno ali več zahtevami ene ali več posamičnih direktiv

Država članica, ki podeli homologacijo, v tem primeru v enem mesecu pošlje kopijo certifikata o homologaciji in njegovih prilog homologacijskim organom drugih držav članic, takoj pa poroči Komisiji, ki vsebuje:

- razlog, zaradi katerega zadevne tehnologije ali tehnične rešitve preprečujejo vozilu, sestavnemu delu ali samostojni tehnični enoti, da bi bili skladni z zahtevami ene ali več ustreznih posamičnih direktiv,
- opis področij varnosti in varovanja okolja, ki jih to odstopanje zadeva, ter sprejete ukrepe,
- opis preskusov in njihove rezultate, ki kažejo vsaj enako raven varnosti in varovanja okolja, kot ju določajo zahteve ene ali več ustreznih posamičnih direktiv,
- po potrebi predloge dopolnil ustreznim posamičnim direktivam oziroma predloge novih posamičnih direktiv.

Komisija skladno s postopkom, določenim v členu 13, v treh mesecih odloči, ali bo poročilo odobrila.

Če Komisija poročilo odobri, lahko država članica podeli homologacijo po tej direktivi, Komisija pa sprejme ustrezne ukrepe za dopolnitev posamičnih direktiv, za katere je bilo dovoljeno odstopanje. Veljavnost take homologacije je omejena na 24 mesecev, vendar jo na prošnjo države članice, ki jo je podelila, Komisija lahko podaljša.

3. Certifikati o homologaciji, izdani po odstavku 2, katerih vzorci so prikazani v Prilogi VI, ne smejo imeti naslova 'certifikat o EGS-homologaciji vozila', razen v primeru, omenjenem v točki c) drugega odstavka, ko je Komisija poročilo odobrila.

Člen 9

Priznavanje enakovrednih homologacij

1. Svet lahko v okviru večstranskih ali dvostranskih sporazumov med Skupnostjo in tretjimi državami na predlog

Komisije s kvalificirano večino prizna enakovrednost pogojev ali določb za homologacije sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, ki jih določa ta direktiva, ter postopkov, ki jih določajo mednarodni predpisi ali predpisi tretjih držav.

2. Prizna se enakovrednost mednarodnih predpisov, naštetih v Delu II Priloge IV, z ustreznimi posamičnimi direktivami. Homologacijski organi držav članic sprejmejo homologacije v skladu s temi predpisi in po možnosti nanje se nanašajoče homologacijske oznake namesto ustreznih homologacij in/ali homologacijskih oznak v skladu z enakovrednimi posamičnimi direktivami. Našteti mednarodni predpisi bodo objavljeni v Uradnem listu Evropskih skupnosti.

Člen 10

Skladnost proizvodnje

1. Država članica, ki podeli homologacijo, sprejme potrebne ukrepe po Prilogi X, po potrebi tudi v sodelovanju s homologacijskimi organi drugih držav članic, da zagotovi, da proizvodni postopki za vozila, sisteme, sestavne dele ali samostojne tehnične enote zagotavljajo njihovo skladnost s homologiranim tipom.

2. Država članica, ki je podelila homologacijo, sprejme potrebne ukrepe po Prilogi X v zvezi s podeljeno homologacijo, po potrebi tudi v sodelovanju s homologacijskimi organi drugih držav članic, da zagotovi, da ukrepi iz prvega odstavka ostajajo ustrezni in je proizvodnja vozil, sistemov, sestavnih delov ali samostojnih tehničnih enot še vedno skladna s homologiranim tipom. Preverjanje skladnosti izdelkov s homologiranim tipom je omejeno na postopke, določene v oddelku 2 Priloge X in v tistih posamičnih direktivah, ki vsebujejo posebne zahteve.

Člen 11

Neskladnost s homologiranim tipom

1. Neskladnost s homologiranim tipom obstaja v primeru, kadar so ugotovljeni odkloni od podatkov v certifikatu o homologaciji in/ali opisni dokumentaciji in kadar teh razlik ni po členu 5(3) ali (4) odobrila država članica, ki je podelila homologacijo. Vozilo ni v neskladju s homologiranim tipom, kadar so odstopanja v mejah dovoljenih, če posamične direktive taka odstopanja sploh dovoljujejo.

2. Če država članica, ki je podelila homologacijo, meni, da vozila, sestavni deli ali samostojne tehnične enote, ki jih spremlja potrdilo o skladnosti ali nosijo homologacijsko oznako, niso skladni s homologiranim tipom, mora sprejeti potrebne ukrepe, da se proizvodnja vozil, sestavnih delov ali samostojnih tehničnih enot ponovno uskladi s homologiranim tipom. Homologacijski organ te države članice obvesti homologacijske organe drugih držav članic o sprejetih ukrepih, ki lahko po potrebi vključujejo tudi preklic homologacije.

3. Če država članica dokaže, da vozila, sestavni deli ali samostojne tehnične enote, ki jih spremlja potrdilo o skladnosti ali nosijo homologacijsko oznako, niso skladni s homologiranim tipom, lahko od države članice, ki je podelila homologacijo, zahteva, da preveri, ali so vozila, sestavni deli ali samostojne tehnične enote v proizvodnji skladni s homologiranim tipom. To preverjanje je treba opraviti takoj oziroma najpozneje v šestih mesecih od datuma zahteve.

4. Pri:

— homologaciji vozila, kjer do neskladnosti vozila pride izključno zaradi neskladnosti sistema, sestavnega dela ali samostojne tehnične enote, ali pri

— večstopenjski homologaciji, kjer do neskladnosti vozila pride izključno zaradi neskladnosti sistema, sestavnega dela ali samostojne tehnične enote, ki je del nedodelanega vozila, ali neskladnosti nedodelanega vozila samega,

homologacijski organ, ki homologira vozilo, zahteva od držav članic, ki so zadevnemu sistemu, sestavnemu delu, samostojni tehnični enoti ali nedodelanemu vozilu podelile homologacijo, da sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da bodo vozila v proizvodnji ponovno skladna s homologiranim tipom. To je treba storiti takoj oziroma najpozneje v šestih mesecih od datuma zahteve, po potrebi tudi v sodelovanju z državo članico, ki je ukrepe zahtevala. Ko je neskladnost ugotovljena, homologacijski organ države članice, ki je sistemu, sestavnemu delu ali samostojni tehnični enoti oziroma nedodelanemu vozilu podelila homologacijo, sprejme ukrepe iz odstavka 2.

5. Homologacijski organi držav članic se med seboj v enem mesecu obvestijo o preklicu homologacije in razlogih zanj.

6. Če se država članica, ki je podelila homologacijo, ne strinja z ugotovljeno neskladnostjo, ki ji je bila sporočena,

morata državi članici skušati rešiti spor. O tem obveščata Komisijo, ki po potrebi organizira posvetovanja za rešitev spora.

Člen 12

Obveščanje o odločitvah in možnih pravnih sredstvih

Ob vseh odločitvah na podlagi določb, sprejetih ob izvajanju te direktive, ki zavračajo ali preklicujejo homologacijo oziroma zavračajo registracijo vozila ali prepovedujejo prodajo, morajo biti podrobno navedeni razlogi zanje. Vse odločitve morajo biti sporočene zadevnim strankam, ki morajo biti hkrati obveščene o pravnih sredstvih, ki so jim na voljo po veljavnih zakonih držav članic, in o časovnih omejitvah, ki veljajo za ta pravna sredstva.

Člen 13

Prilagoditev prilog direktive

1. Ustanovi se Odbor za prilagoditev tehničnemu napredku (v nadaljevanju: 'odbor'), ki ga sestavljajo predstavniki držav članic s predstavnikom Komisije kot predsednikom.

2. Vse spremembe, potrebne za prilagoditev:

— prilog k tej direktivi ali

— določb posamičnih direktiv, če ni v njih določeno drugače,

se sprejmejo po postopku, določenem v odstavku 3. Ta postopek velja tudi za uvedbo določb o homologaciji samostojnih tehničnih enot v posamične direktive.

3. Predstavniki Komisije predloži odboru osnutek potrebnih ukrepov. Odbor sporoči mnenje o osnutku v času, ki ga glede na nujnost zadeve lahko določi predsednik. Mnenje se sprejme z večino, določeno v členu 148(2) Pogodbe za odločitve, ki jih mora sprejeti Svet na predlog Komisije. Glasovi predstavnikov držav članic se ponderirajo na način, določen v istem členu. Predsednik ne glasuje.

Komisija sprejme predvidene ukrepe, če se skladajo z mnenjem odbora.

Če predvideni ukrepi niso skladni z mnenjem odbora ali če odbor ni dal svojega mnenja, Komisija nemudoma predloži Svetu predlog ukrepov, ki jih je treba sprejeti. Svet odloča s kvalificirano večino.

Če Svet v treh mesecih od prejetja predloga ne ukrepa, predlagane ukrepe sprejme Komisija.

4. Če Svet na predlog Komisije sprejme novo posamično direktivo, potem na podlagi istega predloga sprejme ustrezna dopolnila in spremembe ustreznih prilog k tej direktivi.

Člen 14

Priglasitev homologacijskih organov in tehničnih služb

1. Države članice priglasijo Komisiji in drugim državam imena in naslove:

— homologacijskih organov, in kjer je to potrebno, tudi strokovna področja, za katera so odgovorni, ter

— tehničnih služb, ki so jih imenovala, z navedbo strokovnih področij preskušanja, za katere so bile posamezne službe imenovane. Priglašene službe morajo izpolnjevati zahteve harmoniziranih standardov o delovanju preskuševalnih laboratorijev (EN 45001) pod naslednjimi pogoji:

(i) proizvajalec ne more biti imenovan kot tehnična služba, razen če je tako izrecno dovoljeno v posamični direktivi;

(ii) za to direktivo se ne šteje za neobičajno, če tehnična služba uporablja tujo opremo, če se s tem strinja homologacijski organ.

2. Šteje se, da priglašena tehnična služba izpolnjuje zahteve usklajenih standardov, vendar lahko Komisija po potrebi od države članice zahteva dokazila.

Službe v tretjih državah je mogoče priglasiti kot imenovane tehnične službe samo v okviru dvostranskih ali večstranskih sporazumov med Skupnostjo in tretjo državo;

2. Priloge I do III se nadomestijo s prilogami k tej direktivi.

Člen 2

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do ali pred 31. decembrom 1992. O tem takoj obvestijo Komisijo. Te določbe uporabljajo od 1. januarja 1993.

Države članice naj se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa naj sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Pri homologaciji vozil države članice to direktivo uporabljajo samo za vozila kategorije M₁, opremljena z motorjem z notranjim zgorevanjem, dokler ne bodo priloge dopolnjene skladno s členom 13 Direktive 70/156/EGS, kot je spremenjena s to direktivo, da bodo vključevale vozila kategorije M₁, ki jih ne poganja motor z notranjim zgorevanjem, in vozila drugih kategorij. Medtem za homologacije vozil drugih kategorij veljajo določbe člena 10 Direktive 70/156/EGS, kot je spremenjena z Direktivo 87/403/EGS.

3. Države članice uporabljajo člen 4(1) Direktive 70/156/EGS, kot je spremenjena s to direktivo, do 31. decembra 1995 za celotna vozila in do 31. decembra 1999 za dodelana vozila po večstopenjski homologaciji samo na zahtevo proizvajalca. V tem času države članice podeljujejo nacionalno homologacijo in dovoljujejo registracijo, prodajo in uporabo vozil, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot po določbah člena 10 Direktive 70/156/EGS, kot je spremenjena z Direktivo 87/403/EGS.

4. Člena 7(1) in (2) Direktive 70/156/EGS, kot je spremenjena s to direktivo, ne veljata do 31. decembra 1997 za celotna vozila in do 31. decembra 1999 za dodelana vozila po večstopenjski homologaciji za vozila, sestavne dele in samostojne tehnične enote, ki spadajo k tipu vozila, za katerega je bila nacionalna homologacija podeljena pred 1. januarjem 1996 oziroma 1. januarjem 1998, ali k tipu, za katerega je država članica dovolila registracijo, prodajo in uporabo pred 1. januarjem 1996 oziroma 1. januarjem 1998.

Homologacije, ki tvorijo del zgoraj omenjenega nacionalnega homologacijskega postopka, ki so bile dodeljene skladno s posameznimi direktivami, ostanejo v veljavi po 31. decembru 1997 za celotna vozila in po 31. decembru 1999 za dodelana vozila po večstopenjski homologaciji, razen če velja eden od pogojev, določenih v drugem pododstavku člena 5(3) Direktive 70/156/EGS, kot je spremenjena s to direktivo.

5. Skladno s členom 8(2)(a) in (b) Direktive 70/156/EGS, kot je spremenjena s to direktivo, odstavek (3) in (4) ne dovoljujeta državam članicam odstopanj od katerihkoli določb posamičnih direktiv, ki določajo zahteve na podlagi popolne uskladitve glede homologacije in začetka uporabe vozila, sestavnega dela ali samostojne tehnične enote.

Člen 3

Najpozneje do 31. decembra 1994 bo Komisija na podlagi informacij, prejetih od pristojnih organov, pripravila poročilo o uporabi evropskih postopkov homologacije tipa s poudarkom na odstopanjih iz člena 8 Direktive 70/156/EGS, kot je spremenjena s to direktivo, in na vplivu novega načela harmonizacije v različnih državah članicah tako, da bo po potrebi predlagala spremembe, potrebne za izboljšanje homologacijskega postopka, vključno s prilagoditvami posamičnih direktiv novemu načelu usklajevanja, in za olajšanje začetka uporabe vozil v državah članicah. Te spremembe se sprejmejo po postopku, določenem v členu 13 Direktive 70/156/EGS, kot je spremenjena s to direktivo.

Člen 4

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Luxemburgu, dne 18. junija 1992.

Za Svet
Predsednik
Vitor MARTINS

PRILOGA

Glej: Direktivo Komisije 2001/116/EGS, UL L 018, 21.01.2002, str. 1.
